

større Betydning end som Eksportvare. Det var naturligvis en Fordel for Bondebruget, om det kunde drive Gaarden med Følhopper og Plage og saa kunde sælge Hestene, naar de blev voksne, til Udførsel, navnlig til Tyskland. Men selv om Udførselen standses ved Toldmure — forhaabentlig er det dog af forbigaaende Karakter —, er det lige vigtigt, at der arbejdes for en ogsaa for Hjemmebruget passende stærk, dyb og trivelig Hest og for, at den bliver saa god som muligt. I 1923 var der her i Landet 433 269 arbejdsdygtige Heste over 3 Aar, af disse var 13,5 pCt. fremmede smaa Heste, som anvendes i det mindre Landbrug, af Resten var kun 5 pCt. i Byerne, 95 pCt. gjorde Landbrugsarbejde, som det altid vil være nødvendigt at have Hesten til. Naar man derfor taler om Hestens Betydning, maa man dog ikke overse denne Arbejdsværdi for op imod 800 Kr., som hver Hest præsterer om Aaret. Det giver en Sum af 300 Mill. Kr., som lægges til Eksportværdien af Heste. At bevare en stærk og trivelig Hest er af største Betydning for Landbrugserhvervet. Der er i Øjeblikket trange Tider for Hesteavl, men netop derfor vil det være fuldkommen forkert, om Staten i en saadan Situation unddrager Hesteavlens sin Støtte.

De andre Husdyr vil den højtærede Landbrugsminister dog ikke helt slaa Haanden af, naar det ikke drejer sig om Tilskud til Præmier paa Dyrskuei. Jeg skal tillade mig at nævne de Produktioner, der stammer fra Kvæg. Eksportværdien i 1924 var 774 Mill. Kr., og det finder man værdigt til en Støtte af ca. 300 000 Kr. Svinets Produktion, der udgjorde en Eksportværdi af 560 Mill. Kr., faar 20 000 Kr., Hønsene, hvis Eksportværdi var 150 Mill. Kr., faar 20 000 Kr. Det er altsaa en Eksportværdi af tæt op mod 1 500 Mill. Kr., naturligvis foruden alt det, der fortæres her i Landet af den danske Befolkning; saa bliver der et Tilskud tilbage til Konsulenterne, det skulde naturligvis ogsaa regnes med. Naar man gør Regnestykket op, betyder det altsaa egentlig et Tilskud til Kvæget paa 387 Kr. pr. 1 Mill. Kr.'s Eksportværdi, til Svin 35 Kr. pr. 1 Mill. Kr.'s Eksportværdi og til Høns 133 Kr. pr. 1 Mill. Kr.'s Eksportværdi. Hvis man overfører det af den højtærede Landbrugsminister fremdragne Forhold mellem Eksportværdi og Statsstøtte og bruger de rette Tal, viser det sig, at Landbruget i Aaret 1924 — 25 med en Eksportværdi af 1 500 Mill. Kr. har faaet 4 Mill. Kr. i Støtte, det vil sige 266 000 Kr. pr. 100 Mill. Kr.'s Eksportværdi. Industrien har med en Eksportværdi af 300

Mill. Kr. faaet 1,8 Mill. Kr.'s Støtte; det bliver 600 000 Kr. pr. 100 Millioner Kr.'s Eksportværdi, og det er endda et alt for lavt Tal, efter hvad jeg har oplyst ifølge Industriberetningen, hvori Fragttællelserne paa Statsbanerne ikke var medregnet. Men allerede Tallet 600 000 er altsaa mere end det dobbelte pr. 100 Mill. Kr.'s Eksportværdi. Saa er der yderligere set bort fra op imod 100 Mill. Kr., eller hvor meget det nu er, som Industrien indkasserer som Beskyttelse, som den vel ikke faar direkte fra Statskassen, men som dog Samfundet, Befolkningen maa yde. Sættes de 1 500 Mill. Kr.'s Indtægt af Husdyrprodukterne i Forhold til Forslagets samlede Bevilling til Husdyrbruget, 550 000, saa vil det blive 366 Kr. pr. 1 Mill. Kr. eller 3,6 Ø. pr. 100 Kr.'s Eksportværdi. Den højtærede Minister har altsaa fundet, at det Beløb, som den gældende Husdyrlov har, var for meget. Medens Tilskuddet til Dyrskuerne og til Hesteavlforeningerne helt slettes, har den højtærede Landbrugsminister efter sine egne Udtalelser overvundet sin personlige Tilbøjelighed til ogsaa at skære Bevillingerne til Kvægavlforeningerne ned; det hedder, som bekendt, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en Stad, saa det maa jo meget paaskønnes, at den højtærede Minister har ladet denne Bevilling paa 90 000 Kr. til Kvægavlforeningerne blive urørt; jeg mener dog, at dette Beløb er for lille.

Særlig billiger jeg, at Bevillingen til Kontrolforeningerne er forhøjet fra 120 000 til 200 000 Kr., til dette vigtige og nyttige Arbejde, der lykkeligvis har fundet Naade for den højtærede Ministers Øjne og for hans Departementschefs. Jeg tilføjer dette sidste, fordi jeg mener at vide, at den højtærede Ministers Departementschef var Formand for den Kommission, der har været nedsat til at forberede denne Reduktion af Bevillingerne til Husdyravlen. Det undrer mig naturligvis i højeste Grad — da det var en Kommission, der var nedsat af den højtærede Minister selv, en lille Kommission paa 7 Mand —, at denne Betænkning ikke er bilagt Forslaget til Oplysning for Rigsdagen, thi det plejer jo ellers at være saaledes, naar der har været gjort et saadant forberedende Arbejde i en Sag, at Betænkningen fra Kommissionen da bilægges Forslaget, og jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at det kommende Udvalg vil udbede sig denne Betænkning tilstillet, naar det bliver nedsat. Naar jeg har nævnt den højtærede Ministers Departementschef, er det, fordi jeg mener at vide, at dette Forslag, som her er fremsat,